

Dosarul nr. 3ra-732/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată
de Natalia Logozinskaia împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost casată hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani
și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 03 decembrie 2018 Natalia Logozinskaia, reprezentată de avocatul Igor
Selchin, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat
privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 19 octombrie 2018 a recepționat
o scrisoare de la Direcția Generală Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat,
prin care a fost informată despre posibilitatea beneficierii de prevederile Legii nr.
180 din 26 iulie 2018 privind declararea voluntară și stimularea fiscală, sub aspectul
anulării majorărilor de întârziere și amenzilor, în cazul în care va stinge restanțele la
plățile de bază până la 20 decembrie 2018. Urmare a recepționării scrisorii
respective, reprezentantul reclamantei a înaintat în adresa Serviciului Fiscal de Stat
cerere prin care a solicitat să fie informat dacă în privința Nataliei Logozinskaia au
fost emise acte sau decizii, iar în cazul existenței acestora să-i fie comunicată o copie
a acestor acte.

Astfel, la 05 noiembrie 2018 avocatul Igor Selchin a recepționat o copie a
actului de control fiscal nr. 3-569275 din 14 noiembrie 2017, întocmit în privința
Nataliei Logozinskaia. Din actul de control respectiv rezulta că inspectorul superior
al Secției deservire persoane fizice din cadrul Direcției Deservire Fiscală Rîșcani a

Serviciului Fiscal de Stat, în baza deciziei Serviciului Fiscal de Stat de inițiere a controlului fiscal nr. 26/2-7/4-24/79 din 14 noiembrie 2017 și în corespundere cu prevederile art. 215 și art. 221 din Codul fiscal, a efectuat controlul fiscal tematic prin metoda verificării tematice, privind corectitudinea calculării impozitului pe venit al persoanei fizice pentru perioada fiscală 2015 a contribuabilului Logozinscakaia Natalia. Controlul a fost efectuat în lipsa contribuabilului. Deși contribuabilul a fost citat prin intermediul Monitorului Oficial pentru a se prezenta la data de 29 septembrie 2017 la Direcția Deservire Fiscală Rîșcani, aceasta a fost în imposibilitate obiectivă de a se prezenta, în condițiile în care, la momentul inițierii controlului fiscal, aceasta se afla în Federația Rusă, unde se află și la moment.

Reclamanta a specificat că conform informației din baza de date „Cadastru” a Agenției Servicii Publice și informației deținute de Serviciul Fiscal de Stat, contribuabilul persoană fizică, Natalia Logozinskaia, a înstrăinat bunul imobil amplasat în XXX, nr. cadastral XXX, în temeiul antecontractului din 30 iunie 2015, valoarea căruia constituia 939 465 de lei, conform ratei Băncii Naționale a Moldovei la data întocmirii tranzacției. Organul fiscal a reținut că suma obținută de facto în rezultatul înstrăinării bunului imobil este de 45 000 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data de 08 iulie 2016, era de 939 465 de lei.

A susținut reclamanta că conform pct. 36 din Regulamentul cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit al persoanelor fizice care nu practică activitatea de întreprinzător, baza valorică a activului de capital este suma achitată de către contribuabil pentru procurarea lui sau suma cheltuielilor suportate pentru crearea acestui activ de capital. Sumele achitate pentru procurarea, cheltuielile suportate pentru crearea activelor de capital urmează a fi confirmate documentar. Contribuabilul nu a prezentat confirmarea bazei valorice a activului de capital, și prin urmare, baza valorică a activului de capital se consideră 0 lei. În rezultatul analizării datelor disponibile și ținând cont de prevederile art. 15, 33-36, 37 din Codul fiscal, în cadrul controlului fiscal al persoanei fizice Logozinskaia Natalia, pentru perioada fiscală a anului 2015 a stabilit o creștere de capital în sumă de 934 465 de lei, impozitând creșterea de capital în sumă de 469 732,50 de lei, calculând astfel contribuabilului impozit pe venit în sumă de 79 768,41 de lei.

Reclamantul a relatat că prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018, s-a calculat și s-a încasat de la contribuabilul Natalia Logozinskaia la buget suma impozitului pe venit în mărime de 79 468,41 de lei, s-a calculat și s-a încasat în buget de la contribuabilul Natalia Logozinskaia majorare de întârziere în sumă de 27 049,32 de lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit, s-a aplicat contribuabilului Natalia Logozinskaia amendă în sumă de 79468,41 de lei, pentru eschivarea de la calculul și plata impozitului pe venit pentru perioada fiscală 2015, în sumă de 500 de lei pentru neexecutarea cerințelor din citația organului fiscal, și suma de 1000 de lei pentru neprezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit.

La 12 noiembrie 2018 reprezentantul contribuabilului a depus dezacord la actul de control fiscal și contestație împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018, însă prin răspunsul din 27 noiembrie 2018, acesta a fost informat că contestația a fost lăsată fără examinare, ca urmare a depunerii peste termenul legal.

Reclamantul a menționat că nu este de acord cu actele și constatările organului fiscal, susținând că acestea au fost emise cu grave abateri de la legislația în vigoare, urmând a fi anulate de instanța de contencios administrativ.

Astfel, a indicat reclamanta că la 30 iulie 2012 Natalia Logozinskaia a cumpărat de la Natalia Șterbeț apartamentul nr. XXX. Pentru procurarea apartamentului respectiv, Logozinskaia Natalia a contractat un credit de la Banca Comercială „Victoriabank” SA în sumă de 470000 de lei. La 19 martie 2013, Natalia Logozinskaia a obținut autorizația de construire nr. 26-c/13 pentru extinderea apartamentului XXX, amplasat la nivelul parter, prin construirea a două anexe. La 30 aprilie 2015, Logozinskaia Natalia a încheiat cu Vladislav Musteață în persoana reprezentantului Artur Popa, antecontractul de vânzare-cumpărare nr. 2373, având intenția de a vinde apartamentul indicat. La 30 iunie 2015, Natalia Logozinskaia a încheiat un alt antecontract cu Musteață Vladislav, având aceeași intenție de a vinde apartamentul XXX, însă aceste antecontracte nu au avut finalitate.

Ulterior, la 08 iulie 2015, Logozinskaia Natalia a încheiat cu Belii Nicolae contractele de vânzare-cumpărare nr. 4101 și 4102, prin care aceasta a vândut lui Belii Nicolae apartamentul nr. XXX, și respectiv XXX, suma tranzacțiilor fiind de 287 769 de lei și respectiv 285 480 de lei.

Reclamantul a menționat că anume aceste contracte de vânzare-cumpărare urmau a fi luate în considerație de organul fiscal în scopul impozitării, dar nu antecontractele invocate de organul fiscal, așa cum aceste antecontracte nu au avut o finalitate. Prin urmare, Natalia Logozinskaia a susținut că decizia de aplicare a sancțiunilor fiscale este una ilegală și contrară situației de fapt existentă.

Solicită Natalia Logozinskaia, reprezentată de avocatul Igor Selchin, anularea deciziei Direcției Deservire Fiscală Rîșcani a Direcției Generale Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 asupra cazului de încălcare a legislației.

Prin încheierea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, menținută prin decizia din 04 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de asigurare a acțiunii depusă de reprezentantul reclamantului Logozinskaia Natalia, avocatul Igor Selchin, și anume suspendarea executării deciziei DGAF nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 până la examinarea cauzei în fond (f.d. 43, 79-83, vol. I).

Prin încheierea din 17 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de reprezentantul reclamantului Logozinskaia Natalia, avocatul Igor Selchin, cu privire la suspendarea executării deciziei DGAF nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 (f.d. 166, vol.I)

Prin încheierea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea privind excepția de tardivitate depusă de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, examinată sub aspectul admisibilității acțiunii de contencios administrativ înaintată de Natalia Logozinskaia împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 87-91,181-182, vol.I).

Prin hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Natalia Logozinskaia împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziei Direcției Deservire Fiscală Rîșcani al Direcției Generale Administrare Fiscală al Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe Natalia Logozinskaia, reprezentată de avocatul Igor Selchin, la 25 octombrie 2019 a declarat apel împotriva hotărârii din 15 octombrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

La 16 decembrie 2019 avocatul Igor Selchin a recepționat prin poșta electronică hotărârea motivată, iar la 13 ianuarie 2020 a înregistrat apelul motivat la Curtea de Apel Chișinău, cu respectarea termenelor prevăzute de lege.

Totodată Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău la 24 ianuarie 2020 a depus cerere de apel incident prin care a solicitat casarea încheierii din 19 septembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii prin care să fie declarată inadmisibilă acțiunea înaintată de către Natalia Logozinskaia, la caz fiind aplicabilă excepția de tardivitate (f.d. 11-14, vol.II)

Prin încheierea din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat inadmisibil apelul incident depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii din 19 septembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea privind excepția de tardivitate depusă de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat (f.d. 35, 36-37, vol.II).

Prin decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o hotărâre nouă prin care a fost anulată decizia Direcției Deservire Fiscală Rîșcani a Direcției Generale Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 (f.d. 38, 39-49, vol.II).

La 26 februarie 2020 Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 17 iunie 2020 a depus recurs motivat împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 15 octombrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea înaintată de Natalia Logozinskaia a fost respinsă.

În motivarea recursului recurentul a invocat că Logozinskaia Natalia a înaintat acțiunea în instanța de contencios administrativ după expirarea termenului de prescripție. Prin urmare, acțiunea înaintată privind anularea actului administrativ este inadmisibilă.

A menționat recurentul că la data de 14 noiembrie 2017, în baza deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 26/2-7/4-24/790 a fost efectuat un control fiscal cameral/tematic prin metoda verificării tematic, privind corectitudinea calculării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice, pentru perioada fiscală 2015 la intimata Natalia Logozinskaia. În vederea efectuării controlului respectiv, intimata a fost citată prin citația din 04 august 2017 remisă prin intermediul oficiului poștal cu aviz recomandat, pentru a se prezenta la sediul DDF Rîșcani la 15 august 2017. Avizul a fost recepționat și semnat de Natalia Logozinskaia la 22 august 2017, după data fixată în citație.

Astfel, în conformitate cu art. 129¹ alin. (4) din Codul fiscal, Natalia Logozinskaia a fost citată prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 22 septembrie 2017 pentru a se prezenta la 29 septembrie 2017 la DDF Rîșcani, însă aceasta nu s-a prezentat la data indicată în citație, prin urmare, controlul s-a efectuat fără participarea ei. Actul de control a fost remis intimatei pentru cunoștință pe data de 20 noiembrie 2017, însă, avizul de recepție a fost returnat autorității emitente la data de 08 decembrie 2017 cu mențiunea „nereclamat”.

Recurentul a susținut că ulterior, actul de control a fost adus la cunoștință intimitei prin publicare în Monitorul Oficial al RM din 12 ianuarie 2018. Totodată, prin comunicatul publicat în Monitorul Oficial intimata a fost citată la sediul DDF Rîșcani pentru participarea la examinarea cazului de încălcare fiscală pentru data de 19 ianuarie 2018, însă, nici de această dată intimata nu s-a prezentat. Decizia a fost remisă Nataliei Logozinskaia prin scrisoare recomandată pe data de 01 februarie 2018, aceasta nefiind recepționată, după care decizia a fost comunicată prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 16 februarie 2018.

A relatat recurentul că intimata, prin intermediul avocatului a depus contestație împotriva deciziei nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 emisă de DDF Rîșcani, solicitând anularea deciziei respective. Contestația a parvenit la SFS la data de 12 noiembrie 2018.

Ca urmare a examinării cererii prealabile, recurentul la data de 27 noiembrie 2018 a emis scrisoarea nr. 26-24-11/431/14910 prin a care comunicat despre neexaminarea contestației din motivul nerespectării termenului prevăzut de lege pentru depunerea contestației.

A mai declarat recurentul că în conformitate cu art. 268 alin. (1) din Codul fiscal, contestația împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal poate fi depusă, dacă prezentul cod nu prevede altfel, în decursul a 30 de zile de la data comunicării deciziei sau a întreprinderii acțiunii contestate. În cazul omiterii acestui termen, din motive întemeiate, el poate fi restabilit, la cererea persoanei vizate în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea, de Serviciul Fiscal de Stat.

A specificat recurentul că actul administrativ contestat de către Natalia Logozinskaia și anume decizia din 19 ianuarie 2018 a fost adus la cunoștință intimitei la 16 februarie 2018, fiind comunicată prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 48-57, iar contestația împotriva deciziei a fost depusă la data de 12 noiembrie 2018.

La 19 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat participanților la proces copia recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 14 iulie 2020 Natalia Logozinskaia, reprezentată de avocatul Igor Selchin a depus referință, solicitând declararea cererii de recurs depuse de Serviciul Fiscal de Stat ca fiind inadmisibilă or, decizia instanței de apel este întemeiată și legală.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ lărgit al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 05 februarie 2020 (f.d. 34, 39-49, vol. II) în prezența participanților la proces. La data de 26 februarie 2020, recurentul a depus cerere de recurs nemotivată.

Decizia motivată din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces (f.d. 52, vol.II) și a fost recepționată de către recurent la data de 03 iunie 2020 (f.d 57, vol. II).

Prin urmare, recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat la 17 iunie 2020, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru judecare în completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ. Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 01 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a emite o decizie nouă prin care a menține hotărârea primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La caz, instanța de recurs menționează prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), conform cărora orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În temeiul art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Din materialele cauzei s-a constatat că, înaintând prezenta acțiune în judecată, Natalia Logozinskaia, a solicitat anularea deciziei Direcției Deservire Fiscală Rîșcani a Direcției Generale Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 asupra cazului de încălcare a legislației.

Judecând cauza, prima instanță a respins acțiunea înaintată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a concluziona astfel instanța de fond a constatat că contribuabilul Logozinskaia Natalia nu a prezentat declarația persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada anului 2015. Totodată, în cadrul controlului fiscal efectuat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat că reclamanta a înstrăinat bunul imobil amplasat pe adresa XXX, număr cadastral XXX, conform antecontractului din 30 iunie 2015, valoarea căruia constituia suma de 939 465 de lei, conform ratei BNM la ziua tranzacției. Astfel, utilizându-se metode indirecte de estimare a venitului impozabil, organul fiscal a stabilit că pentru perioada anului 2015, reclamanta a obținut o creștere de capital în sumă de 934 465 de lei, impozitând creșterea de capital în sumă de 469 732,50 de lei, calculând, astfel contribuabilului impozit pe venit în sumă de 79 768,41 de lei.

A mai stabilit instanța de judecată că veniturile impozabile determinate prin aplicarea metodelor indirecte de estimare obținute de Natalia Logozinskaia pentru perioada anului 2015 nu au fost impozitate, deși aceasta conform prevederilor art. 83 alin. (2) Cod fiscal a avut obligația să prezinte declarațiile cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2015, impozitul pe venit urmând a fi achitat nu mai târziu de termenul stabilit pentru prezentarea declarațiilor. Pentru încălcările admise, instanța de judecată a constatat că Serviciul Fiscal de Stat întemeiat a emis decizia nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 asupra cazului de încălcare a legislației comise de Natalia Logozinskaia. Or, reclamanta urma să prezinte aceste contracte în timpul controlului fiscal, astfel încât să combată faptele stabilite prin antecontractul din 30 iunie 2015 sau ulterior era în drept de a prezenta toate materialele la autoritatea fiscală întru efectuarea unui control repetat, în scopul aprecierii calității și determinării corectitudinii controlului fiscal efectuat în conformitate cu art. 214 alin. (5) și (6) Cod fiscal.

Instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, a ajuns la concluzia netemeinicii hotărârii și a admis apelul declarat de către Natalia Logozinskaia, reprezentată de avocatul Igor Selchin.

Pentru a concluziona astfel, Curtea de Apel Chișinău a invocat că sunt neîntemeiate constatările organului fiscal expuse în decizia de aplicare a sancțiunilor fiscale or, aceste concluzii sunt în contradicție esențială cu înscrisurile atașate la materialele dosarului, iar concluzia organului fiscal precum că Natalia Logozinskaia a obținut o creștere de capital în sumă de 934 465 de lei, în rezultatul înstrăinării a două bunuri imobile în temeiul antecontractelor de vânzare cumpărare, este nefondată. La emiterea deciziei de aplicare a sancțiunii fiscale, organul fiscal nu a ținut cont de faptul că antecontractul de vânzare-cumpărare nu este un act translativ de proprietate, dar un pact cu privire la înstrăinarea de viitor a unor imobile. Antecontractul de vânzare-cumpărare, este un act juridic care obligă părțile să semneze contractul de vânzare-cumpărare atunci când se îndeplinesc condițiile prevăzute în antecontract, ceea ce denotă că antecontractul nu este un act juridic translativ de proprietate în temeiul căruia părțile obțin un profit economic.

Colegiul a reiterat că Logozinskaia Natalia a înstrăinat apartamentele nr. XXX și XXX amplasate în XXX, nu în temeiul antecontractelor de vânzare-cumpărare, așa după cum a susținut organul fiscal, dar în temeiul contractelor de vânzare-cumpărare nr. 4101 și 4102 din 08 iulie 2015, încheiate între Logozinskaia Natalia și Belii Nicolae. Aceste circumstanțe denotă în mod cert, că organul fiscal în mod eronat a conchis că Natalia Logozinskaia a obținut o creștere de capital în sumă de 934 465 de lei or, antecontractele de vânzare-cumpărare nu au produs efecte juridice. Această concluzie este întemeiată pe faptul că, antecontractele de vânzare-cumpărare au fost încheiate între Logozinskaia Natalia și Musteață Vladislav, pe când, contractele de vânzare-cumpărare a acelorași imobile au fost încheiate între Logozinskaia Natalia și Belii Nicolai.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău consideră că instanța de fond în mod eronat a concluzionat că Natalia Logozinskaia a înstrăinat bunul imobil amplasat pe adresa XXX, în temeiul antecontractului din 30 iunie 2015, valoarea căruia constituia 939 465 de lei, această concluzie a instanței fiind în contradicție cu cumulul probelor administrate la dosarul cauzei. De asemenea, Natalia Logozinskaia nu a avut posibilitatea de a prezenta contractele respective în cadrul controlului fiscal, așa cum, la data efectuării controlului fiscal nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, fapt confirmat prin copiile pașaportului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din aprecierea eronată a probelor, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii este justă, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios.

În susținerea poziției enunțate, instanța de recurs menționează prevederile art. art. 3 alin. (4) din Codul fiscal, care prevăd că impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod oficial, și care sunt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor.

Conform art. 8 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat: c) să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control; e) să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Potrivit art. 14 alin. (1) lit. c) Codul fiscal, obiect al impunerii îl constituie venitul din investiții și financiar din orice surse aflate în afara Republicii Moldova, obținut de persoanele fizice rezidente cetățeni ai Republicii Moldova care nu desfășoară activitate de întreprinzător.

Potrivit art. 37 alin. (1) Codul fiscal (în redacția în vigoare la data înstrăinării bunului imobil de către contribuabil), suma creșterii sau pierderilor de capital, provenită din vânzare, schimb sau din altă formă de înstrăinare (scoatere din uz) a activelor de capital, se recunoaște în volumul ei deplin, cu excepția cazurilor pentru care prezentul titlu prevede altceva. Iar în continuare, alin. (5) prevede că mărimea creșterii de capital provenită din vânzare, schimb sau din altă formă de înstrăinare (scoatere din uz) a activelor de capital este egală cu excedentul sumei încasate în raport cu baza valorică a acestor active.

Conform art. 83 alin. (2) lit. a), (4) Codul fiscal (în redacția în vigoare la data înstrăinării bunului imobil de către contribuabil), sunt obligați să prezinte declarația cu privire la impozitul pe venit, persoanele fizice (cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini și apatrizii, inclusiv membrii societăților și acționarii fondurilor de investiții) care au obligația privind achitarea impozitului. Declarația cu privire la impozitul pe venit se completează în modul și forma stabilită de Ministerul Finanțelor. Declarația cu privire la impozitul pe venit se prezintă Serviciului Fiscal de Stat nu mai târziu de data de 25 a lunii a treia după finele perioadei fiscale de gestiune. Excepție fac persoanele fizice rezidente (cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini și apatrizii, inclusiv membrii societăților și acționarii fondurilor de investiții), care vor prezenta declarația cu privire la impozitul pe venit nu mai târziu de data de 30 aprilie a anului următor anului fiscal de gestiune, și cazurile prevăzute la alin. (5)-(10).

Prevederile art. 87 alin. (1) al Codului Fiscal reglementează, că contribuabilul care, conform art. 83, este obligat să prezinte declarația cu privire la impozitul pe venit (fără cererea suplimentară din partea Serviciului Fiscal de Stat) achită impozitul pe venit nu mai târziu de termenul stabilit pentru prezentarea declarației (fără a ține cont de prelungirea termenului).

Art. 129 pct. 12 din Codul fiscal, statuează că, încălcarea fiscală reprezintă acțiune sau inacțiune, exprimată prin neîndeplinire sau îndeplinire neadecvată a prevederilor legislației fiscale, prin încălcare a drepturilor și intereselor legitime ale participanților la raporturile fiscale.

Conform art. 231 alin. (1) și (2) Codul fiscal, în sensul prezentului cod, tragerea la răspundere pentru încălcare fiscală înseamnă aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat, în condițiile prevăzute de legislația fiscală, a unor sancțiuni față de

persoanele care au săvârșit încălcări fiscale. Temeiul tragerii la răspundere pentru încălcare fiscală este însăși încălcarea fiscală.

Potrivit art. 189 alin. (1) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele contribuabililor în urma controalelor fiscale, dacă au fost stabilite cazuri de nerespectare a legislației fiscale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislația fiscală.

Conform alin. (3) al aceluiași articol, acțiunile prevăzute la alin.(1) pot fi aplicate persoanelor fizice cetățeni ai Republicii Moldova care nu desfășoară activitate de întreprinzător în cadrul utilizării metodelor indirecte de estimare în conformitate cu prevederile cap. 11¹ din prezentul titlu.

Iar conform art. 226¹¹ alin. (1) Codul fiscal, în scopul determinării venitului impozabil estimat, pot fi utilizate următoarele surse indirecte: a) informații de la instituții financiare (sucursale sau filiale ale acestora), persoane care desfășoară activitate notarială, organe vamale, organe de drept, burse de valori și/sau alte organe publice privind tranzacțiile și operațiunile efectuate de persoana fizică și datele despre aceasta, precum și privind tranzacțiile și operațiunile similare efectuate de către alte persoane fizice în condiții similare; b) informații deținute de persoane fizice și juridice referitoare la bunuri, lucrări, servicii și mijloace bănești comercializate și/sau transmise cu titlu gratuit, referitoare la mijloacele bănești sau bunurile materiale procurate și/sau primite de persoana fizică supusă verificării; c) informația disponibilă din sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat; d) informația sau alte probe obținute de Serviciul Fiscal de Stat prin utilizarea mijloacelor speciale, prin analize, măsurări, comparări, cercetări; e) alte documente, informații, explicații și/sau alte probe obținute atât de la persoanele terțe, cât și de la persoana fizică supusă verificării.

Punctul 36 din Regulamentul cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit al persoanelor fizice care nu practică activitatea de întreprinzător, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 77 din 30 ianuarie 2008, stabilește că, baza valorică a activului de capital este suma achitată de către contribuabil pentru procurarea lui sau suma cheltuielilor suportate pentru crearea acestui activ de capital. Sumele achitate pentru procurarea sau cheltuielile suportate pentru crearea activelor de capitali urmează a fi confirmate documentar.

Materialele cauzei atestă că în baza deciziei Serviciului Fiscal de Stat privind inițierea controlului fiscal nr. 26/2-7/4-24-790 din 14 noiembrie 2017 (f.d. 194, vol.I) a fost efectuat control fiscal cameral/tematic prin metoda verificării tematică cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil, al corectitudinii declarării, calculării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Logozinskaia Natalia, pentru perioada fiscală 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2015. În urma controlului a fost întocmit actul nr. 3-569275 din 14 noiembrie 2017, iar la capitolul Concluzii și propuneri s-a indicat că contribuabilul Natalia Logozinskaia nu s-a prezentat la Serviciul Fiscal de Stat la data citată și nu a asistat la efectuarea controlului privind respectarea legislației fiscal, nu a prezentat explicații în scris sau oral; contribuabilul s-a eschivat de la calculul și achitarea impozitului pe venit în sumă de 79 468,41 de lei; nu a achitat impozitul pe venit în termenii prevăzuți de legislația în vigoare (f.d. 195-197, vol.I).

La data de 19 ianuarie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 26/2-7/4-25-84 asupra cazului de încălcare a legislației comise de Logozinskaia Natalia, prin care s-a decis:

„1. A calcula și a încasa de la contribuabilul Logozinskaia Natalia, la buget suma impozitului pe venit în mărime de 79 468,41 de lei.

2. A calcula și a încasa de la contribuabilul Logozinskaia Natalia, la buget majorare de întârziere, calculată în rezultatul controlului, în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, în sumă de 27 049,32 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit.

3. A aplica contribuabilului Logozinskaia Natalia amendă în sumă de: – 79 468,41 lei, conform art. 261 alin. (5) Codul fiscal, pentru eschivarea de la calcul și plata impozitului pe venit, pentru perioada fiscală 2015; – 500 lei, conform art. 253 alin. (5) Codul fiscal, pentru neexecutarea cerințelor din citația organului fiscal; – 1000 lei, conform art. 260 alin. (1) Codul fiscal, pentru neprezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2015” (f.d. 198-199, vol.I).

La 12 noiembrie 2018, reprezentantul lui Logozinskaia Natalia, avocatul Igor Selchin a înaintat contestație împotriva Deciziei DDF Rîșcani al DGAF al SFS nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Logozinskaia Natalia (f.d. 18-21, vol.I), iar la 30 noiembrie 2018, avocatul Igor Selchin a recepționat scrisoarea Serviciului Fiscal de Stat cu nr.26-24-11/431/14910 din 27 noiembrie 2018 prin care organul fiscal a lăsat contestația fără examinare pe motiv că a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de legislație (f.d. 22, vol.I).

Verificând actul de control al Serviciului Fiscal de Stat, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, constată că drept surse pentru verificarea obligațiilor fiscale au servit: informația disponibilă în SISFS (fișa de verificare a obligațiilor fiscale, forma FVID), cât și antecontractul privind încasarea sumei de 436 800 de lei în calitate de arună/sumă de garanție prezentată de organele de drept. Astfel, în rezultatul controlului fiscal efectuat, Serviciul Fiscal de Stat a constatat că potrivit informației din SIA „Cadastru” al I.P. Agenția Servicii Publice și informației deținute de către SFS, contribuabilul persoana fizică Logozinskaia Natalia a înstrăinat bunul imobil amplasat pe adresa XXX, număr cadastral XXX, conform antecontractului din 30 iunie 2015, valoarea căruia constituie 939 465 de lei, conform ratei BNM la ziua tranzacției.

Organul fiscal conducându-se de prevederile art. 37 alin. (1) din Codul fiscal în „redacția Legii nr. 324 din 23.12.2013 care prevede că „suma creșterii sau pierderilor de capital, provenită din vânzare ... se recunoaște în volumul ei deplin” și art. 37 alin. (5) din Codul fiscal „mărimea creșterii de capital este egală cu excedentul sumei încasate”, suma obținută de facto în rezultatul înstrăinării bunului imobil este de 45000 Euro, care conform cursului valutar stabilit de BNM la data de 08 iulie 2016, este de 939 465 de lei, în baza antecontractului din data de 30 iunie 2015 și respectiv suma încasată constituie 939 465 de lei.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 36 din Regulamentul cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit al persoanelor fizice care nu practică activitatea de întreprinzător, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 77 din 30.01.2008, SFS a stabilit că baza valorică a activului de capital este suma achitată de către contribuabil pentru procurarea lui sau suma cheltuielilor pentru crearea acestui activ de capital. Sumele achitate pentru procurarea, cheltuielile suportate pentru crearea activelor de capital urmează a fi confirmate documentar. Contribuabilul nu a prezentat confirmarea bazei valorice a activului de capital. Astfel, baza valorică a activului de capital se consideră 0 MDL.

Prin urmare, în rezultatul analizei datelor disponibile și ținând cont de prevederile art. 15, art. 33-36, art. 37 din Codul fiscal, în cadrul controlului fiscal al persoanei fizice Logozinskaia Natalia, pentru perioada fiscală 2015, de către SFS s-a stabilit o creștere de capital în sumă de 934 465 lei, impozitând creșterea de capital în sumă de 469 732 lei, calculând, astfel contribuabilului impozit pe venit în sumă de 79 768,41 de lei (f.d. 195-197, vol.I).

La caz, după cum rezultă din actele dosarului, Natalia Logozinskaia, reprezentată de avocatul Igor Selchin, consideră că lipsește încălcarea legislației fiscale pe motivele indicate în actul de control din 14 noiembrie 2015, precum și lipsește temeiul pentru achitarea impozitului pe venit calculat eronat de organul fiscal în baza antecontractului din 30 iunie 2015 pe perioada anului 2015. În acest sens, contribuabilul Natalia Logozinskaia a indicat că dânsa a vândut în realitate imobilele sale în baza contractelor de vânzare-cumpărare și nu în baza antecontractului după cum susține organul fiscal, prezentând în acest sens contractele de vânzare-cumpărare a bunului imobil amplasat pe adresa XXX cu număr cadastral XXX și respectiv XXX (f.d. 32-33, 34-35, vol.I).

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate constatările organului fiscal expuse în decizia de aplicare a sancțiunilor fiscale, din motiv că la emiterea deciziei de aplicare a sancțiunii fiscale, organul fiscal nu a ținut cont de faptul că, antecontractul de vânzare-cumpărare nu este un act translativ de proprietate, dar un pact cu privire la înstrăinarea de viitor a unor imobile. S-a evidențiat de către instanța de apel că antecontractul de vânzare-cumpărare, este un act juridic care obligă părțile să semneze contractul de vânzare-cumpărare atunci când se îndeplinesc condițiile prevăzute în antecontract, ceea ce denotă că antecontractul nu este un act juridic translativ de proprietate în temeiul căruia părțile obțin un profit economic. Sub acest aspect, Colegiul a reiterat că, Logozinskaia Natalia a înstrăinat apartamentele nr. XXX și XXX amplasate în XXX, nu în temeiul antecontractelor de vânzare-cumpărare, așa după cum a susținut organul fiscal, dar în temeiul contractelor de vânzare-cumpărare nr. 4101 și 4102 din 08 iulie 2015, încheiate între Logozinskaia Natalia și Belfi Nicolae.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ lărgit consideră că concluzia instanței de apel este contradictorie circumstanțelor cauzei.

Astfel, conform art. 679 Codul civil (în redacția în vigoare la data înstrăinării bunului imobil de către contribuabil), contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.

Sînt esențiale clauzele care sînt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

Prin contract se poate naște obligația de a se încheia un contract. Forma stabilită pentru contract se aplică și pentru antecontract.

Conform art. 499 alin. (1), (2) din Codul civil (în redacția în vigoare la data înstrăinării bunului imobil de către contribuabil), drepturile reale asupra imobilelor supuse înscrierii potrivit legii se vor dobândi atât între părți, cât și față de terți numai prin înscrierea în registrul bunurilor imobile a constituirii sau strămutării lor în temeiul acordului de voință dintre părți.

Drepturile reale se vor pierde sau stinge numai dacă radierea lor s-a înscris în registrul bunurilor imobile cu consimțământul titularului.

Conform art. 508 alin. (1), (2) lit. d) Codul civil (în redacția în vigoare la data înstrăinării bunului imobil de către contribuabil), drepturile de creanță, faptele sau raporturile juridice aferente imobilelor consemnate în registru devin opozabile terților numai prin notare.

Sînt supuse notării în registru – antecontractul.

Având în vedere normele precitate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ lărgit, reține că Serviciul Fiscal de Stat, la data efectuării controlului fiscal în privința contribuabilului Natalia Logozinskaia, a operat cu informația din SIA „Cadastru” al IP Agenția Servicii Publice, unde era notat antecontractul autentificat notarial la 30 iunie 2015, încheiat între Popa Artur, care acționa în numele și pentru Musteață Vladislav și Logozinskaia Natalia, prin care ultima a primit suma de 21 000 de euro (436 800 de lei, conform cursului BNM la data semnării contractului), în contul plății pe contractul de vânzare-cumpărare a XXX, numărul cadastral XXX, tranzacție care urma să aibă loc la 10 iulie 2015 (f.d. 31, vol.I).

Conform art. 733 din Codul civil (în redacția în vigoare la data înstrăinării bunului imobil de către contribuabil), contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă că contractul de vânzare-cumpărare a XXX, numărul cadastral XXX a fost încheiat la 08 iulie 2015, pe când reieșind din antecontractul din 30 iunie 2015 încheiat cu Popa Artur, data încheierii contractului de vânzare-cumpărare era preconizată pe 10 iulie 2015. În acest context, instanța de recurs menționează că Natalia Logozinskaia nu a prezentat nici o probă sau informație privind rezolvirea, rezilierea sau revocarea antecontractului încheiat la 30 iunie 2015 cu Popa Artur, astfel că Serviciul Fiscal de Stat corect a reținut ca sursă pentru verificarea obligațiilor fiscale a contribuabilului Natalia Logozinskaia antecontractul din 30 iunie 2015.

Mai mult, instanța de recurs menționează că reclamanta urma să prezinte contractele de vânzare-cumpărare, cu explicațiile de rigoare în timpul controlului fiscal, astfel încât să combată faptele stabilite prin antecontractul din 30 iunie 2015. Totodată, Natalia Logozinskaia era în drept și a avut posibilitate ulterior să prezinte toate materialele la autoritatea fiscală întru efectuarea unui control repetat, în scopul aprecierii calității și determinării corectitudinii controlului fiscal efectuat în conformitate cu art. 214 alin. (5) și (6) Cod fiscal, drept care nu a fost valorificat de către aceasta.

Din considerentele menționate mai sus, derivă că este eronată și constatarea instanței de apel, precum că Natalia Logozinskaia nu avea obligația să depună declarația cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2015 din motiv că dânsa nu a realizat venituri impozabile.

Contribuabilul Natalia Logozinskaia, reieșind din prevederile art. 83 alin. (1) din Codul fiscal (în redacția în vigoare la data înstrăinării bunului imobil de către contribuabil) avea obligația de a întocmi și depune declarația cu privire la impozitul pe venit, în termenul stabilit de Codul fiscal, iar orice încălcare a acestei obligații atrage după sine aplicarea sancțiunilor fiscale, iar reieșind din rezultatele controlului fiscal, instanța de fond corect a reținut că, contribuabilul Logozinskaia Natalia nu a prezentat declarația persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada anului 2015, fiindu-i aplicată sancțiunea corespunzătoare.

Totodată, Colegiul consideră că este întemeiată decizia organului fiscal și în partea sancționării Nataliei Logozinskaia pentru neprezentarea la Serviciul Fiscal de Stat la data citată și neasistarea la efectuarea controlului privind respectarea legislației fiscale, neprezentarea explicațiilor în scris sau oral.

Instanța de recurs reține că potrivit avizului de recepție a corespondenței, se confirmă că Logozinskaia Natalia la 22 august 2017 a recepționat citația Serviciului Fiscal de Stat nr. 168152/216 din 04 august 2017, prin care aceasta a fost invitată la 15 august 2017, ora 09.30 la Direcția Deservire Fiscală Rîșcani, pentru a prezenta documente, informații sau de a depune mărturii în scopul determinării obligației fiscale (f.d. 44, vol.I).

Necătând la faptul că Logozinskaia Natalia a recepționat citația după data indicată în citație, aceasta nu s-a prezentat nici după data de 22 august 2017 la organul fiscal pentru a stabili motivele citării, deși în citație se indică informația privind sancționarea persoanei, în cazul neexecutării cerințelor din citație. Ulterior, din motivul nerecepționării corespondenței de către Natalia Logozinskaia (f.d. 98-101, vol.I), organul fiscal comunica Nataliei Logozinskaia informația privind actele emise de către Serviciului Fiscal de Stat în privința sa, prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova (f.d. 95-97, vol.I).

Argumentul instanței de apel precum că, la momentul efectuării controlului fiscal, Natalia Logozinskaia nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova și a fost în imposibilitate obiectivă de a prezenta inspectorului fiscal probe sau explicații în scris/oral, instanța de recurs îl consideră irelevant or, la data de 22 august 2017 Natalia Logozinskaia a recepționat citația Serviciului Fiscal de Stat, fapt care aceasta nu l-a obiectat în cadrul examinării cauzei. Totodată, aceasta urma să întreprindă toate măsurile necesare de protejare a drepturilor sale, inclusiv prin acțiuni concludente, de informare în privința cazului aflat în examinare la Serviciul Fiscal de Stat, pe marginea căruia a fost citată.

Cât privește argumentele din cererea de recurs a Serviciului Fiscal de Stat precum că contestația împotriva deciziei asupra cazului de încălcare fiscală nr. 26/2-7/4-25-84 din 19 ianuarie 2018 depusă de Natalia Logozinskaia, reprezentată de avocatul Igor Selchin, a fost depusă peste termenul de 30 de zile prevăzut de lege, nefiind solicitată repunerea în termen, instanța de recurs nu le va reține ca relevante, or, prin încheierea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, care este în vigoare, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea privind excepția de tardivitate înaintată de Serviciul Fiscal de Stat.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu aprecierea greșită a probelor, Completul specializat pentru examinarea cauzelor de contencios administrativ lărgit al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ lărgit al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun.Chișinău.

Se casează integral decizia din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 15 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Logozinskaia împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Iurie Bejenaru

Victor Burduh